

Kommissionens förordning (EG) nr 436/2009 av den 26 maj 2009 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 479/2008 när det gäller vinodlingsregistret, de obligatoriska deklARATIONERNA och framtagningen av uppgifter för marknadsuppföljning, följedokumentet vid transport av produkter och de register som ska föras inom vinsektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,
med beaktande av rådets förordning (EG) nr 479/2008 av den 29 april 2008 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin, om ändring av förordningarna (EG) nr 1493/1999, (EG) nr 1782/2003, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 3/2008 samt om upphävande av förordningarna (EEG) nr 2392/86 och (EG) nr 1493/1999, särskilt artiklarna 115.2 och 121, och

av följande skäl:

(1) Genom förordning (EG) nr 479/2008 ändrades den tidigare ordningen för vinsektorn, som inrättats genom rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin, och upphävdes rådets förordning (EEG) nr 2392/86 av den 24 juli 1986 om upprättandet av ett gemenskapsregister över vinodlingar, med verkan från och med den 1 augusti 2009.

(2) Bestämmelserna om obligatoriska uppgifter i vinodlingsregistret samt uppdatering och underhåll av det fastställs för närvarande i förordning (EEG) nr 2392/86, och tillämpningsföreskrifterna för upprättandet av vinodlingsregistret fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 649/87.

(3) I artikel 108 i förordning (EG) nr 479/2008 föreskrivs att vissa medlemsstater ska föra ett vinodlingsregister med uppdaterad information om produktionskapaciteten.

(4) Med beaktande av det ovanstående bör förordning (EEG) nr 649/87 upphävas och tillämpningsföreskrifter för vinodlingsregistret antas.

(5) De huvudsakliga syftena med vinodlingsregistret är att övervaka och kontrollera produktionskapaciteten. I artikel 116 i förordning (EG) nr 479/2008 föreskrivs att medlemsstaterna ska se till att de administrations- och kontrollförfaranden som hänför sig till arealer är förenliga med det integrerade administrations- och kontrollsystemet (IAKS). I synnerhet identifieringen av odlaren och de brukade vinodlingsskiftena bör vara förenlig med IAKS.

(6) För att undvika en alltför stor administrativ börda, men utan att syftena med vinodlingsregistret för den skull hindras, bör det vara frivilligt att samla in uppgifter från vinodlare med mycket begränsad produktion.

(7) För att säkerställa att vinodlingsregistret kan användas i praktiken bör de uppgifter som ska ingå i registret anpassas till de uppgifter som krävs enligt avdelning IV om produktionskapacitet i kommissionens förordning (EG) nr 555/2008, som innehåller tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 479/2008 när det gäller stödprogram, handel med tredjeländer, produktionskapacitet och kontroller inom vinsektorn.

(8) För att säkerställa enhetlighet mellan de tillgängliga uppgifterna om vinodling bör vissa uppgifter som samlas in inom ramen för rådets förordning (EEG) nr 357/79 av den 5 februari 1979 om statistiska undersökningar av vinodlingsområden infogas i vinodlingsregistret, särskilt uppgifterna om vinodlingsskiftenas planteringsår.

(9) För att garantera att uppgifterna i vinodlingsregistret fortlöpande överensstämmer med den verkliga situationen inom vinodlingen bör de uppdateras kontinuerligt och kontrolleras regelbundet.

(10) I artikel 111 i förordning (EG) nr 479/2008 föreskrivs att producenter av druvor avsedda för vinframställning och producenter av druvmust och vin varje år ska deklarerat vilka mängder som producerats av den senaste skörden samt att producenter av druvmust och vin och andra näringsidkare än detaljhandlare varje år ska deklarerat sina lager. Vidare föreskrivs att medlemsstaterna får kräva att försäljare av druvor deklarerat vilka mängder som saluförts.

(11) För att underlätta hanteringen av uppgifter avseende deklarerationer är det lämpligt att varje deklareration som lämnas in i den behöriga administrativa enheten betraktas som oberoende av övriga deklarerationer som samma producent eventuellt har lämnat in i andra administrativa enheter i medlemsstaten.

(12) Det är inte nödvändigt att kräva två deklarerationer från producenter som kan lämna alla nödvändiga uppgifter i produktionsdeklarerationen. Småproducenter kan undantas från deklarerationsskyldighet, eftersom deras sammanlagda produktion utgör en relativt blygsam andel av produktionen inom gemenskapen.

(13) Även de aktörer som levererar vinprodukter före de angivna deklarerationsdatumen bör åläggas att lämna deklarerationer.

(14) För att underlätta förvaltningen av marknaden för vin måste ett datum fastställas då deklarerationerna ska göras. Eftersom skörden äger rum vid olika tidpunkter i de olika medlemsstaterna, bör tidsfristerna för inlämning av producenternas deklarerationer spridas över en lämplig period.

(15) För att underlätta tillämpningen av denna förordning bör blanketter utarbetas av vilka det framgår vilka uppgifter som ska ingå i deklarerationerna. Det bör emellertid överlåtas på medlemsstaterna att besluta på vilket sätt aktörerna ska lämna in dessa uppgifter.

(16) Användandet av datoriserade förfaranden ersätter efterhand manuell inskrivning av uppgifter inom olika delar av den administrativa verksamheten. Det bör därför också vara möjligt att använda datoriserade och elektroniska förfaranden för de obligatoriska deklarerationerna.

(17) De medlemsstater som förfogar över ett fullständigt vinodlingsregister bör tillåtas att använda vissa uppgifter ur registret, t.ex. areal. Det är därför önskvärt att producenterna på vissa villkor undantas från skyldigheten att deklarerat arealen.

(18) De medlemsstater vars vinodlingsareal inte överstiger 500 hektar eller vars vinproduktion inte överstiger 50 000 hektoliter bör kunna låta bli att kräva att vissa uppgifter ska finnas med i deklarerationerna och bör, på villkor som ska fastställas, kunna undanta producenterna från skyldigheten att lämna in en eller flera av deklarerationerna.

(19) Det bör fastställas tidsfrister inom vilka medlemsstaterna ska sammanställa de insamlade uppgifterna.

(20) Tillräcklig information om produktion och lager inom vinsektorn återfinns för närvarande endast i de skörde- och lagerdeklarerationer som lämnas av berörda parter. Lämpliga åtgärder bör därför vidtas för att säkerställa att dessa deklarerationer lämnas in och att de är fullständiga och korrekta. Det bör ges möjlighet till påföljder för den händelse att deklarerationer inte lämnas in eller är felaktiga eller ofullständiga.

(21) Av samma skäl är det nödvändigt att fastställa tidsfrister inom vilka de insamlade uppgifterna avseende obligatoriska deklarerationer ska överlämnas till kommissionen, samt att ange på vilket sätt de ska överlämnas.

(22) Vissa uppgifter om vinmarknaden är nödvändiga för marknadsuppföljningen. Förutom de uppgifter som erhålls genom sammanställningar av de olika deklarerationerna är det även nödvändigt att få tillgång till uppgifter om mängder, användning och priser. Det bör därför föreskrivas att medlemsstaterna ska samla in dessa uppgifter och överlämna dem till kommissionen senast vissa bestämda datum.

(23) Vissa medlemsstater kan undantas från skyldigheten att lämna uppgift om priser, eftersom deras sammanlagda produktion utgör en relativt blygsam andel av produktionen inom gemenskapen.

(24) Med beaktande av det ovanstående bör kommissionens förordning (EG) nr 1282/2001 om tillämpningsföreskrifter för framtagning av uppgifter för produktinformation och marknadsuppföljning inom vinsektorn upphävas.

(25) Med hänsyn till den inre marknaden bör de myndigheter som har till uppgift att övervaka innehav och saluföring av vinprodukter förses med de instrument som behövs för att genomföra effektiva kontroller i enlighet med enhetliga bestämmelser som är tillämpliga i hela gemenskapen.

(26) I artikel 112.1 i förordning (EG) nr 479/2008 föreskrivs att vinprodukter får sättas i omlopp inom gemenskapen endast om de åtföljs av ett av myndigheterna kontrollerat dokument. I punkt två i samma artikel anges att fysiska eller juridiska personer som innehar vinprodukter är skyldiga att föra register särskilt över mottagna och avsända leveranser av sådana produkter.

(27) Ett steg mot skatteharmonisering i gemenskapen togs genom rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor. För att skapa enhetliga regler i gemenskapen och för att förenkla de administrativa formaliteterna för de yrkesverksamma och för allmänheten föreskrivs bland annat att dokument som enligt skattelagstiftningen ska åtfölja en transport av vinprodukter även ska godkännas som följedokument.

(28) För transport av vinprodukter som inte omfattas av de ovannämnda skattebestämmelserna och för transport av vinprodukter från småproducenter bör det vara obligatoriskt med ett dokument som ska åtfölja produkterna så att de behöriga myndigheterna kan övervaka förflyttningar av dem. Handelsdokument som innehåller de uppgifter som är nödvändiga för att identifiera produkten och följa transporten bör kunna godkännas för detta ändamål.

(29) För att inte i onödan komplicera de administrativa formaliteterna för transportföretagen, bör följedokument inte krävas för vissa vinprodukter som transporteras en begränsad sträcka eller som i begränsade kvantiteter är tappade i små behållare.

(30) I aktörernas administrativa hantering ersätts pappersdokumenten allt mer av datoriserade förfaranden. Det bör därför också vara möjligt att använda datoriserade förfaranden vid upprättande och användning av följedokument och register.

(31) För export av vinprodukter krävs ytterligare dokument utöver följedokumentet, framför allt en exportdeklaration. Det bör således även fastställas förfaranden för upprättande och validering av dessa dokument.

(32) Särskild uppmärksamhet bör fästas vid övervakningen av bulktransporterade vinprodukter, eftersom risken för bedrägerier är större för dessa produkter än för produkter som har tappats på flaska och försetts med etikett och engångsförslutning. Vid bulktransport bör det krävas ytterligare uppgifter samt förhandsvalidering av följedokumentets giltighet.

(33) För att förenkla kontrollarbetet för de behöriga myndigheterna är det nödvändigt att följedokumentet vid transport av produkter från tredjeland som övergått till fri omsättning innehåller en hänvisning till dokument VI 1.

(34) I bestämmelserna om utfärdande av administrativa följedokument och det förenklade följedokumentet hänvisas till bestämmelser som rör attestering av skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning för vissa kategorier av vin. Nödvändiga bestämmelser om sådan attestering bör således fastställas. Det är också nödvändigt att fastställa bestämmelser om attestering av vissa viners ursprung i samband med transporter som inte omfattas av några skattemässiga formaliteter, särskilt

vid export. För att förenkla de administrativa formaliteterna för medborgarna och underlätta rutinuppgifterna för de behöriga myndigheterna, bör myndigheterna ha möjlighet att ge avsändare som uppfyller vissa villkor tillstånd att själva föra in sådana påskrifter i följedokumentet som intygar vinets ursprung, utan att detta hindrar att nödvändiga kontroller utförs.

(35) Det bör fastställas vilka åtgärder de behöriga myndigheterna ska vidta i det fall att allvarliga överträdelser begåtts av transportens avsändare eller det föreligger oegentligheter i samband med en transport. Sådana åtgärder bör emellertid inte försena transporten mer än vad som är strikt nödvändigt.

(36) För att de behöriga myndigheterna på grundval av registren effektivt ska kunna övervaka transporter och innehav av vinprodukter, särskilt vid samarbete mellan dessa myndigheter på gemenskapsnivå, bör bestämmelserna om registerföringen harmoniseras på gemenskapsnivå.

(37) De skyldigheter som registren innebär kan medföra en oproportionerligt stor administrativ börda för vissa aktörer. Medlemsstaterna bör därför kunna undanta dessa aktörer från vissa skyldigheter.

(38) De varor som används i samband med vissa oenologiska metoder, t.ex. berikning, syring och sötning, är särskilt utsatta för risken för bedrägerier. Därför måste register föras över innehav av sådana varor så att de behöriga myndigheterna kan kontrollera hur de transporteras och används.

(39) Särskild uppmärksamhet bör fästas vid kontrollen av mousserande vin och likörvin, eftersom dessa är föremål för tillsats av andra produkter. Det är därför nödvändigt att kräva ytterligare uppgifter i registren.

(40) Det följedokument som enligt gemenskapsbestämmelserna krävs vid transport av vinprodukter är en mycket värdefull informationskälla för de myndigheter som ansvarar för att gemenskapsbestämmelserna och nationella bestämmelser inom vinsektorn följs. När det gäller transporter som utgår från det egna landet bör medlemsstaterna få utfärda kompletterande bestämmelser för tillämpningen av denna förordning.

(41) Genom artikel 18.1 i kommissionens förordning (EG) nr 884/2001 av den 24 april 2001 om tillämpningsföreskrifter för följedokument vid transport av vinprodukter och för register som skall föras inom vinsektorn gavs medlemsstaterna möjlighet att fastställa kompletterande eller särskilda bestämmelser för de produkter i fråga som förflyttas inom den egna medlemsstaten. En sådan bestämmelse är att fram till och med den 31 juli 2010 får uppgifter om druvmustens densitet ersättas med uppgifter om densiteten uttryckt i Oechsle-grader. Denna traditionella metod används framför allt av mindre jordbruksproducenter som behöver ytterligare några år för att anpassa sig till de nya bestämmelserna för angivande av densiteten. Det är därför lämpligt att förlänga detta undantag när förordning (EG) nr 884/2001 upphävs.

(42) Det är önskvärt att medlemsstaterna underrättar kommissionen om namn på och adress till de myndigheter som är ansvariga för att genomföra bestämmelserna om följedokument och register, så att kommissionen kan förmedla dessa uppgifter till övriga medlemsstater.

(43) Den information som är nödvändig för att övervaka och granska genomförandet av denna förordning bör bevaras av medlemsstaterna, så att kontroller är möjliga under en lämplig tidsperiod.

(44) För att säkerställa att transportföretagen behandlas rättvist bör bestämmelser fastställas som avser fall av uppenbara fel, force majeure och andra exceptionella omständigheter. Det bör även fastställas bestämmelser som avser konstruerade situationer, för att förhindra att någon drar fördel av sådana situationer.

(45) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Avdelning I – Vinodlingsregister

Avdelning III – Följedokument vid transport av vinprodukter och register som ska föras inom vinsektorn

Kapitel I – Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Artikel 21 – Syfte och tillämpningsområde

[3601] 1. I denna avdelning fastställs tillämpningsföreskrifter för artikel 185c i förordning (EG) nr 1234/2007 med avseende på vinprodukter enligt del XII i bilaga I [1521] till förordningen (nedan kallade *vinprodukter*).

2. I denna avdelning fastställs villkor för

- a) utfärdandet och användningen av följedokument för transport av vinprodukter (nedan kallade *följedokument*),
- b) utfärdandet av attestering av ursprunget för vin och delvis jäst druvmust med skyddad ursprungsbeteckning (SUB) eller skyddad geografisk beteckning (SGB) och av intyg för vin och vinprodukter som inte omfattas av SUB eller SGB och som saluförs med uppgift om skördeår eller druvsort eller druvsorter,
- c) de register som ska föras av de personer som för sitt yrkesutövande innehar vinprodukter. *Förordning 314/2012*.

Artikel 22 – Definitioner

[3602] I denna avdelning gäller följande definitioner:

a) producent: en fysisk eller juridisk person eller en sammanslutning av sådana personer som innehar eller har innehaft färska druvor, druvmust eller ungt icke färdigjäst vin, och som bearbetar eller låter bearbeta dem till vin.

b) mindre producent: en producent som producerar mindre än i genomsnitt 1 000 hektoliter vin om året.

c) detaljhandlare: en fysisk eller juridisk person eller en sammanslutning av sådana personer vars verksamhet omfattar direkt försäljning till konsument av vin i små mängder, som ska fastställas av varje medlemsstat med hänsyn till de särskilda förhållandena inom handel och distribution, med undantag av personer som har källare med utrustning för lagring och i förekommande fall utrustning för tappning av vin i stora mängder, eller en person som på olika platser och utan fast försäljningsställe bedriver handel med bulktransporterat vin.

d–f Upphört att gälla enligt förordning 314/2012.

g) förslutning: en förslutning för behållare med en nominell volym på högst 5 liter.

h) tappning: produkten i fråga tappas i kommersiellt syfte på behållare med en volym på högst 60 liter.

i) tappare/tappningsföretag: en fysisk eller juridisk person eller en sammanslutning av sådana personer som genomför eller för egen räkning låter genomföra tappning.

För tillämpningen av första stycket b ska medlemsstaterna utgå från den genomsnittliga produktionsnivån under tre på varandra följande vinår. Medlemsstaterna behöver inte betrakta en producent som köper färska druvor eller druvmust för bearbetning till vin som en mindre producent. *Förordning 314/2012*.

Kapitel II – Följedokument vid transport av vinprodukter

Artikel 23 – Allmänna regler

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt förordning 314/2012.

[3603] Varje fysisk eller juridisk person eller varje sammanslutning av fysiska eller juridiska personer, som är bosatt eller har sitt säte inom unionens tullområde och som transporterar eller låter transportera en vinprodukt ska se till att transporten åtföljs av ett följedokument.

Ett och samma följedokument får endast användas för en transport.

Följedokumentet ska visas upp för alla myndigheter och kontrollorgan som så begär under hela transportsträckan. *Förordning 314/2012.*

Artikel 24 – Godkända följedokument

[3604] 1. Följande dokument ska godkännas som följedokument på de villkor som anges i denna artikel och i bilaga VI [3635]:

a) För vinprodukter som transporteras inom en medlemsstat eller mellan medlemsstater, utan förbehåll för led b:

i) Ett av de dokument som avses i artikel 21.6 eller artikel 26.1 a i rådets direktiv 2008/118/EG (TFH II [2221] eller [2226]) för produkter som är belagda med punktskatt men för vilka det beviljas skattebefrielse när de transporteras på unionens territorium.

ii) Ett förenklat följedokument enligt artikel 34.1 i direktiv 2008/118/EG (TFH II [2234]) som utfärdats och används i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 3649/92 (TFH II [4111] o.f.) för produkter som är belagda med punktskatt och som transporteras på unionens territorium efter att de har övergått till fri omsättning på det territorium där transporten påbörjades.

iii) Ett av följande dokument som utfärdats på de villkor som fastställts av den avsändande medlemsstaten, för produkter som inte är belagda med punktskatt och för produkter belagda med punktskatt som skickas av små producenter i enlighet med artikel 40 i direktiv 2008/118/EG (TFH II [2240]):

– Om medlemsstaten använder ett informationssystem, en utskrift av det elektroniska följedokumentet utfärdat enligt ovan eller en utskrift av ett handelsdokument på vilket det är möjligt att tydligt utläsa det MVV-nummer som tilldelats av systemet.

– Om medlemsstaten inte använder ett informationssystem, ett administrativt dokument eller ett handelsdokument som innehåller det MVV-nummer som tilldelats av det behöriga organet eller avsändaren.

b) För vinprodukter som skickas till ett tredjeland eller till ett av de territorier som definieras i artikel 5.2–5.3 i direktiv 2008/118/EG (TFH II [2205]), ett av de dokument som avses i leden a i eller iii i denna punkt.

Anm. Punkt b) ska tillämpas från och med den 1 januari 2013.

2. De följedokument som avses i punkt 1 a ska innehålla de relevanta upplysningar som föreskrivs i del C i bilaga VI eller ge de behöriga organen tillträde till dessa upplysningar.

Om dokumenten förses med ett administrativt referensnummer, antingen av det datoriserade system som avses i artikel 21.2 i direktiv 2008/118/EG (TFH II [2221]) eller av ett datoriserat system som inrättats av avsändarmedlemsstaten, ska de uppgifter som avses i del C i bilaga VI till denna förordning finnas med i det system som används.

3. De följedokument som avses i punkt 1 b ska innehålla de uppgifter som avses i del C i bilaga VI.

4. De följedokument som avses i punkt 1 a iii ska i sidhuvudet vara försedda med unionens logotyp, uppgiften ”Europeiska unionen”, namnet på den avsändande medlemsstaten och ett emblem eller en logotyp för den avsändande medlemsstaten.

De följedokument som avses i punkt 1 a i och ii får innehålla de uppgifter som anges i denna punkt första stycket.

5. Genom undantag från punkt 1 får en medlemsstat godkänna andra följedokument, även sådana som genererats med hjälp av ett databaserat förenklat förfarande, för transporter av vinprodukter som endast äger rum på medlemsstatens territorium.
Förordning 314/2012.

Artikel 25 – Undantag

[3605] Genom undantag från artikel 23 krävs inget följedokument i följande fall:

a) Vad gäller vinprodukter i behållare med en nominell volym på över 60 liter:

i) Vid transport av krossade eller okrossade druvor, eller av druvmust, som genomförs av druvproducenten själv eller för hans räkning, från den egna vinodlingen eller en annan anläggning som tillhör honom, under förutsättning att den sammanlagda vägsträckan inte är längre än 40 km och att transporten

– går till den egna vinframställningsanläggningen, i det fall det rör sig om en enskild producent,

– går till sammanslutningens vinframställningsanläggning, i det fall det rör sig om en producent som är medlem i en producentsammanslutning.

ii) Vid transport av krossade eller okrossade druvor som genomförs av druvproducenten själv, eller för hans räkning av annan tredje man än mottagaren, och som utgår från den egna vinodlingen,

– om transporten går till mottagarens vinframställningsanläggning i samma vinodlingszon, och

– om den sammanlagda vägsträckan inte är längre än 40 km. I undantagsfall får de behöriga myndigheterna höja den sammanlagda vägsträckan till 70 km.

iii) Vid transport av vinäger.

iv) Vid transport av produkter inom samma lokala administrativa enhet eller till en angränsande lokal administrativ enhet, under förutsättning att den behöriga myndigheten har gett sitt tillstånd eller, med ett enskilt tillstånd, vid transport inom samma regionala administrativa enhet, om produkten

– transporteras mellan två anläggningar som tillhör samma företag, om inte annat följer av artikel 38.2 a, eller

– inte byter ägare, och transporten utförs i samband med vinframställning, behandling, lagring eller tappning.

v) Vid transport av återstoder från vindruvspressning och vindruv

– till ett destilleri, om transporten åtföljs av en följesedel enligt bestämmelser från de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där transporten påbörjas, eller

– om syftet med transporten är att i enlighet med artikel 22 i förordning (EG) nr 555/2008 under övervakning återta biprodukter från vinframställning.

b) Vad gäller produkter i behållare med en nominell volym på högst 60 liter, utan att detta påverkar tillämpningen av bestämmelserna i direktiv 92/12/EEG:

i) Vid transport av produkter i märkta behållare med en nominell volym på högst 5 liter, försedda med engångsförslutning, om den sammanlagda transporterade kvantiteten är högst

– 5 liter, i fråga om koncentrerad druvmust, rektifierad eller ej,

– 100 liter, för alla övriga produkter.

ii) Vid transport av vin eller druvsaft till diplomatiska representationer, konsulat och liknande myndigheter, inom de tillåtna gränserna för dessa.

iii) Vid transport av vin eller druvsaft

– som ingår i privata ägodelar vid flyttning, och som inte är avsedd för försäljning,

– som är avsedd för förbrukning ombord på fartyg, flygplan eller tåg.

iv) Vid privatpersoners transport av vin och delvis jäst druvmust avsedda för mottagarens förbrukning i det egna hushållet, med undantag av sådan transport som avses under a, om den transporterade kvantiteten är högst 30 liter.

v) Vid transport av produkter avsedda för vetenskapliga eller tekniska försök, om den sammanlagda transporterade kvantiteten är högst 1 hektoliter.

vi) Vid transport av varuprover.

vii) Vid transport av prover till ett officiellt organ eller laboratorium.

I undantagsfall får de behöriga myndigheterna höja den sammanlagda vägsträcka på 40 km som föreskrivs i första stycket a i till 70 km.

När det gäller undantag från kravet på följedokument enligt första stycket b i–v ska avsändaren, med undantag för detaljhandlare eller privatpersoner som endast vid enstaka tillfällen överlåter vinprodukter till andra privatpersoner, alltid kunna styrka att de obligatoriska uppgifter som ska föras in i registren enligt kapitel III, eller andra register som krävs i medlemsstaten i fråga, är korrekta.

Artikel 26 – Följedokumentets äkthet

[3606] Följedokumentet ska anses vara äkta på följande villkor:

a) Vid användning av ett av de dokument som avses i artikel 21.6 i direktiv 2008/118/EG (TFH II [2221]) och i artikel 24.1 a iii första strecksatsen i denna förordning ska följedokumentet ha utfärdats i enlighet med gällande regler.

b) Vid användning av det dokument som avses i artikel 26.1 a i direktiv 2008/118/EG (TFH II [2226]) ska avsändaren rätta sig efter bestämmelserna i punkt 1 i den artikeln.

c) Vid användning av ett dokument som genererats genom ett informationssystem som inrättats av medlemsstaten för utfärdandet av det dokument som avses i artikel 24.1 a ii i denna förordning eller genom ett databaserat förenklat förfarande enligt artikel 24.5 ska följedokumentet ha utfärdats i enlighet med gällande regler.

d) I övriga fall ska originalet till följedokumentet och en kopia av detta ha validerats före transport

i) med det behöriga organets stämpel och vara daterade och undertecknade av behörig tjänsteman vid detta organ, eller

ii) med avsändarens underskrift och av denne vara daterade och ha försetts med något av följande:

– En särskild stämpel i enlighet med förlagan i bilaga VIII [3637].

– En stämpel som föreskrivs av de behöriga myndigheterna.

– Ha stämpelplats med hjälp av en stämpelmaskin som är godkänd av den behöriga myndigheten.

Den särskilda stämpel eller den föreskrivna stämpel som avses i första stycket led d ii får vara förtryckt på blanketterna, om tryckningen görs av ett tryckeri som har godkänts för detta ändamål. *Förordning 314/2012.*

Artikel 27 – Användning av följedokument vid export

[3607] 1. Punkten har upphört att gälla enligt förordning 314/2012.

2. Vid utförsel av vinprodukter som förflyttas med stöd av ett av de dokument som avses i artikel 24.1 a i ska intyget om varornas utförsel från unionens tullområde innehålla den exportrapport som avses i artikel 25 i direktiv 2008/118/EG (TFH II [2225]) och som upprättats av exporttullkontoret enligt de intyg som beskrivs i artikel 796e i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 (TFH III:1 [1310 D]).

När vinprodukter förflyttas med stöd av det dokument som avses i artikel 24.1 a iii ska varornas utförsel från unionens tullområde intygas enligt artikel 796e i förordning (EEG) nr 2454/93. I detta fall ska avsändaren eller dennes ombud på följedokumentet ange referensnumret för det exportföljedokument i enlighet med artikel 796a i förordning (EEG) nr 2454/93 (TFH III:1 [1310]) som utfärdats av exporttullkontoret och försetts med en av de uppgifter som anges i bilaga IX [3638] till denna förordning.

3. Vid tillfällig export av en vinprodukt, inom ramen för systemet med passiv förädling enligt rådets förordning (EEG) nr 2913/92 (TFH III:1 [101] o.f.) och kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 (TFH III:1 [501] o.f.), till ett land som är medlem i Europeiska frihandelssammanslutningen (Efta) för att lagras, mognadslagras och/eller förpackas i ett av dessa länder, ska utöver följedokumentet ett informationsblad upprättas enligt Tullsamarbetsrådets rekommendation av den 3 december 1963. Bladet ska i fältet för varubeskrivningar innehålla en beskrivning av varorna i enlighet med gemenskapsbestämmelser och nationella bestämmelser, samt en uppgift om den kvantitet vin som transporteras.

Dessa uppgifter ska hämtas från originalet av det följedokument med vilket vinet har transporterats till det tullkontor där informationsbladet utfärdas. Typ, datum och nummer för det dokument som åtföljde den tidigare transporten ska antecknas på detta blad.

Om det behöriga tullkontoret i ett Eftaland på ett korrekt sätt har fyllt i informationsbladet i samband med återinförsel till gemenskapens tullområde av de produkter som avses i första stycket, ska detta dokument gälla som följedokument för transporten, antingen till tullkontoret på bestämmelseorten inom gemenskapen eller till det tullkontor inom gemenskapen där produkten släpps fri för konsumtion, förutsatt att dokumentet i fältet för varubeskrivningen innehåller de uppgifter som anges i första stycket.

Det berörda tullkontoret i gemenskapen ska attestera en kopia eller fotokopia av det dokument som lämnas in av mottagaren eller dennes företrädare och lämna tillbaka det till honom för användning enligt denna förordning. *Förordning 314/2012.*

Artikel 28

Artikeln med tillhörande rubrik har upphört att gälla enligt förordning 314/2012.

Artikel 29 – Transport av oförpackade vinprodukter

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt förordning 314/2012.

[3609] Vid transport av oförpackade vinprodukter i de fall då varken ett databaserat system eller ett informationssystem som avses i artikel 24.2 andra stycket används eller om det system som används inte kan ge den behöriga myndigheten information om lossningsorten, ska avsändaren senast vid den tidpunkt då transportmedlet avgår, skicka en kopia av följedokumentet till den myndighet som är behörig för det territorium där lastningen äger rum varefter den myndigheten ska informera den myndighet som är behörig för det territorium där lossningen äger rum.

Första stycket ska gälla för följande vinprodukter:

- a) Produkter med ursprung i unionen, om kvantiteter på mer än 60 liter:
 - i) Vin som är avsett att bearbetas till vin med SUB eller SGB eller till vin med uppgift om druvsort eller druvsorter eller vin med årgångsbeteckning, eller att förpackas i avsikt att säljas som sådant vin.
 - ii) Delvis jäst druvmust.
 - iii) Koncentrerad druvmust, rektifierad eller ej.
 - iv) Färsk druvmust vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol.

- v) Druvsaft.
- vi) Koncentrerad druvsaft.
- b) Produkter med ursprung utanför unionen, om kvantiteter på mer än 60 liter:
 - i) Färska druvor, utom bordsdruvor.
 - ii) Druvmust.
 - iii) Koncentrerad druvmust.
 - iv) Delvis jäst druvmust.
 - v) Koncentrerad druvmust, rektifierad eller ej.
 - vi) Färsk druvmust vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol.
 - vii) Druvsaft.
 - viii) Koncentrerad druvsaft.
 - ix) Likörvin avsett för framställning av produkter som inte omfattas av KN-nummer 2204.
- c) Produkter, oavsett ursprung och transporterad kvantitet, utan att det påverkar de undantag som avses i artikel 25:
 - i) Vindruv.
 - ii) Återstoder från vindruvpressning avsedda för destillation eller annan industriell bearbetning.
 - iii) Piquettevin.
 - iv) Vin som tillsatts alkohol.
 - v) Vin som framställts av druvsort eller druvsorter som i medlemsstaternas klassificering enligt artikel 120a i förordning (EG) nr 1234/2007 inte tas upp som en sort som får användas för framställning av cuvén i den administrativa enhet där druvorna skördats.
 - vi) Produkter som inte får erbjudas eller levereras för direkt konsumtion.

Genom undantag från första stycket får medlemsstaterna fastställa olika tidsfrister vad gäller förflyttning av vinprodukter som sker uteslutande på deras egna territorier.
Förordning 314/2012.

Artikel 30 – Transport av en produkt från tredjeland som övergått till fri omsättning

[3610] 1. Vid all transport inom unionens tullområde av vinprodukter från tredjeland som övergått till fri omsättning, ska följedokumentet innehålla följande uppgifter eller ge de behöriga myndigheterna tillgång till dessa:

- a) Numret på det dokument VI 1, som har åtföljt transporten och som har utfärdats i enlighet med artikel 43 [3557] i förordning (EG) nr 555/2008 eller referensuppgifterna för ett likvärdigt dokument som godkänts av de behöriga myndigheterna i ursprungslandet enligt de villkor som föreskrivs i artikel 45 [3559] i den förordningen och som erkänts inom ramen för unionens bilaterala förbindelser med ursprungslandet.
- b) Namn på och adress till den myndighet i tredjelandet i fråga som har utfärdat eller bemyndigat en producent att utfärda dokumentet.
- c) Det datum då dokumentet utfärdades.

2. Vid all transport inom unionens tullområde av vinprodukter med ursprung i unionen, som först avsänts till ett tredjeland eller ett territorium enligt artikel 5.2 och 5.3 i direktiv 2008/118/EG (TFH II [2205]), ska följedokumentet innehålla följande uppgifter eller ge de behöriga myndigheterna tillgång till dessa:

- a) Referensuppgifterna för det följedokumentet enligt artikel 24.1 b i denna förordning som upprättades vid den första avsändningen.

b) Referensuppgifterna för andra styrkande handlingar som upprättats av importören för att visa produktens ursprung och som vid övergången till fri omsättning i unionen bedöms som tillfredsställande av den behöriga myndigheten.

3. Vid användning av det datoriserade system som avses i artikel 21.2 i direktiv 2008/118/EG (TFH II [2221]) eller av ett datoriserat system som inrättats av avsändarmedlemsstaten, ska de uppgifter som avses i denna artikel punkterna 1 och 2 finnas i det system som används. *Förordning 314/2012.*

Artikel 31 – Attestering av skyddad ursprungsbeteckning, av skyddad geografisk beteckning, av intyg om skördeåret eller av intyg om druvsorten eller druvsorterna

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt förordning 314/2012.

[3611] 1. Följedokumentet ska anses attestera en skyddad ursprungsbeteckning (SUB), en skyddad geografisk beteckning (SGB), ett intyg om skördeåret eller ett intyg om druvsort eller druvsorter, enligt de villkor som föreskrivs i punkterna 2–6.

2. När det gäller vinprodukter som sänds inom en medlemsstat eller mellan medlemsstater ska följedokumentet innehålla de relevanta upplysningar som föreskrivs i bilaga IXa del A eller ge de behöriga myndigheterna tillträde till dessa upplysningar. För detta syfte ska en av uppgifterna i bilaga IXa del B användas.

Vid användning av det datoriserade system som avses i artikel 21.2 i direktiv 2008/118/EG (TFH II [2221]) eller av ett datoriserat system som inrättats av avsändarmedlemsstaten, ska de uppgifter som avses i denna punkt första stycket finnas i det system som används.

3. När det gäller vinprodukter som exporteras till ett tredjeland ska följedokumentet innehålla de relevanta upplysningar som föreskrivs i bilaga IXa del A. För detta syfte ska en av uppgifterna i bilaga IXa del B användas. Detta dokument ska på begäran kunna läggas fram som attestering eller intyg för de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten eller i destinationstredjelandet.

4. När det gäller vinprodukter som importeras från ett tredjeland ska följedokumentet innehålla en hänvisning till den attestering eller det intyg som upprättats i ursprungslandet. Attesteringen eller intyget ska på begäran kunna läggas fram för medlemsstaternas behöriga myndigheter längs hela transporten.

5. I medlemsstater där attesteringen av SUB eller SGB för vinprodukter som produceras på deras territorium måste utföras av ett särskilt kontrollorgan, ska följedokumentet innehålla en hänvisning till denna attestering samt kontrollorganets namn och, i förekommande fall, elektroniska adress. Dessa upplysningar ska följa på den uppgift som används i enlighet med punkt 2 eller 3.

6. Avsändaren ska intyga riktigheten av de upplysningar som krävs enligt punkterna 2–5, på grundval av sina register eller på grundval av uppgifter som attesteras i de dokument som har åtföljt tidigare transporter av produkten i fråga. *Förordning 314/2012.*

Anm. Artikeln tillämpas från och med den 1 januari 2013.

Artikel 32 – Ej godkänt av mottagaren

[3612] När en del av eller hela den produkt som transporteras med ett följedokument inte godkänns av mottagaren, ska denne skriva ”Ej godkänt av mottagaren” på dokumentets baksida, samt dagens datum och sin underskrift och i förekommande fall en uppgift om den ej godkända kvantiteten i liter eller kilogram.

I sådana fall får produkten sändas till avsändaren med samma följedokument eller hållas kvar i transportföretagets lokaler till dess att ett nytt följedokument utfärdas för vidarebefordran av produkten.

Artikel 33 – Transport som utförs av en avsändare som har begått en allvarlig överträdelse

[3613] 1. Om den behöriga myndigheten upptäcker att en fysisk eller juridisk person eller en sammanslutning av sådana personer som transporterar eller låter transportera en vinprodukt har begått en allvarlig överträdelse av gemenskapsbestämmelserna inom vinsektorn eller av nationella bestämmelser som har antagits för att genomföra dessa, eller om myndigheten har skäl att misstänka att en sådan överträdelse har begåtts, kan den kräva att avsändaren fyller i följedokumentet och begär att den behöriga myndigheten godkänner det med sin stämpel.

Detta godkännande kan förenas med villkor beträffande produktens vidare användning. Godkännandet sker genom stämpel, underskrift av myndighetens ansvariga tjänsteman samt datum.

2. Punkt 1 ska också tillämpas vid transporter av produkter för vilka produktionsförhållandena eller sammansättningen inte uppfyller kraven i gemenskapsbestämmelser eller nationella bestämmelser.

Artikel 34 – Oegentligheter i samband med en transport

[3614] 1. Om det visar sig att en transport för vilken det krävs ett följedokument äger rum utan ett sådant dokument, eller med ett dokument som innehåller falska, oriktiga eller ofullständiga uppgifter, ska den behöriga myndigheten i den medlemsstat där detta upptäcks, eller ett annat organ som ansvarar för efterlevnaden av gemenskapsbestämmelser och nationella bestämmelser inom vinsektorn, vidta nödvändiga åtgärder för att

a) se till att transporten följer bestämmelserna, antingen genom att rätta till eventuella fel eller genom att utfärda ett nytt dokument,

b) i förekommande fall utfärda påföljder i proportion till hur allvarliga de konstaterade oegentligheterna är, bland annat genom tillämpning av artikel 33.1.

Den behöriga myndigheten eller det organ som avses i första stycket ska stämpla de dokument i vilka rättelser införs eller som utfärdas i enlighet med den bestämmelsen. Åtgärder för att rätta till oegentligheter får inte fördröja transporten utöver vad som är absolut nödvändigt.

Vid allvarliga eller upprepade oegentligheter ska den behöriga regionala myndigheten på bestämmelseorten informera den behöriga regionala myndigheten på avsändningsorten. För transporter inom gemenskapen ska denna information ges i enlighet med förordning (EG) nr 555/2008 ([3551] o.f.).

2. Om det visar sig omöjligt att för en transport korrigera de oegentligheter som anges i punkt 1 första stycket ska transporten blockeras av den behöriga myndigheten eller av det organ som upptäckt oegentligheten. Avsändaren ska då underrättas om detta och om vilka åtgärder som har vidtagits. Dessa åtgärder kan innebära ett förbud mot att saluföra produkten.

Artikel 35 – Oförutsedda händelser eller force majeure

[3615] Om det under transporten inträffar en oförutsedd händelse, eller ett fall av force majeure, som leder till att en del av eller hela den last för vilken det krävs ett följedokument delas upp eller går förlorad, ska transportföretaget begära att de behöriga myndigheterna där händelsen eller fallet av force majeure inträffade lämnar en skriftlig redogörelse för det inträffade.

I den mån det är möjligt ska transportföretaget också underrätta den behöriga myndigheten på platsen närmast händelsen så att denna myndighet kan vidta de åtgärder som är nödvändiga för att transporten ska kunna genomföras enligt reglerna.

Kapitel III – Register**Artikel 36 – Syfte**

[3616] 1. Fysiska och juridiska personer samt sammanslutningar av sådana personer som, oavsett ändamål, i utövningen av sin näringsverksamhet eller i kommersiella syften innehar vinprodukter är skyldiga att föra register över mottagna och avsända produkter, nedan kallade register.

2. Medlemsstaterna får fatta beslut om att näringsidkare utan lagerlokaler ska föra register i enlighet med medlemsstatens egna regler och förfaranden.

3. Personer som är skyldiga att föra register ska anteckna när varje parti av de produkter som avses i punkt 1 tas emot på eller sänds iväg från anläggningen, samt vilka av de behandlingar som anges i artikel 41.1 som utförts. De ska dessutom för varje anteckning i registren över mottagna och avsända varor kunna visa upp ett dokument som har åtföljt transporten i fråga, eller en annan verifikationshandling, inklusive handelsdokument.

Artikel 37 – Undantag

[3617] 1. Register behöver inte föras av

- a) detaljhandlare,
- b) utskänkingsställen där varan uteslutande konsumeras på plats.

2. Anteckningar om vinäger behöver inte föras in i registren.

3. Medlemsstaterna får fatta beslut om att fysiska och juridiska personer samt sammanslutningar av sådana personer som innehar lager av eller endast saluför vinprodukter i små behållare som uppfyller de villkor för presentation som anges i artikel 25 b i, inte ska vara skyldiga att föra register, under förutsättning att det när som helst är möjligt att på grundval av andra verifikationshandlingar, inklusive handelsdokument som används i bokföringen, kontrollera mottagna och avsända varor samt varulager.

Artikel 38 – Upprättande av register

[3618] 1. Registren ska

a) antingen upprättas genom ett datoriserat system enligt de regler som fastställs av medlemsstaternas behöriga myndigheter, varvid innehållet i de datoriserade registren ska vara det samma som i pappersregistren, eller

b) bestå av inbundna blad med löpnumrering, eller

c) bestå av ett modernt bokföringssystem som är godkänt av de behöriga myndigheterna, under förutsättning att systemet omfattar de obligatoriska uppgifter som ska ingå i registren.

Medlemsstaterna får emellertid fatta beslut om

a) att register, om de förs av näringsidkare som inte utför någon av de behandlingar som anges i artikel 41.1 eller någon oenologisk behandling, får bestå av samtliga följedokument,

b) att register, om de förs av producenter, får bestå av anteckningar som bifogats, eller införts på baksidan av, de skörde-, produktions- eller lagerdeklarationer som föreskrivs i avdelning II.

2. Register ska föras separat för varje företag och i samma lokaler där produkterna förvaras.

Under förutsättning att det när som helst är möjligt att på grundval av andra verifikationshandlingar på plats kontrollera mottagna och avsända varor samt vad som finns i lager, får emellertid de behöriga myndigheterna, vid behov, genom anvisningar tillåta

a) att registren förs på företagets huvudanläggning, om produkterna innehas i olika lager tillhörande ett och samma företag inom en och samma lokala administrativa enhet, eller i en angränsande enhet,

b) att registerhanteringen ges i uppdrag till ett specialiserat företag.

Om detaljhandlare som säljer direkt till slutkonsument tillhör samma företag och får leveranser från ett eller flera centrallager som tillhör detta företag, ska dessa centrallager, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 37.3, vara skyldiga att föra register. Leveranser till ovan nämnda detaljhandlare ska antecknas i registren som avsända varor.

Artikel 39 – Produkter som ska antecknas i registren

[3619] 1. För produkter som ska antecknas i registren ska särskilda räkenskaper föras för

a) var och en av de kategorier som anges i bilaga IV till förordning (EG) nr 479/2008,

b) varje vin med skyddad ursprungsbeteckning, samt produkter avsedda att bearbetas till ett sådant vin,

c) varje vin med skyddad geografisk beteckning, samt produkter avsedda att bearbetas till ett sådant vin,

d) varje vin med uppgift om druvsort som inte omfattas av SUB eller av SGB, samt produkter avsedda att bearbetas till ett sådant vin eller avsedda att förpackas, med hänvisning till deras klassificering enligt artikel 120a i förordning (EG) nr 1234/2007,

e) varje vin som inte omfattas av SUB eller SGB och produkter avsedda att bearbetas eller förpackas, med uppgift om skördeår.

Viner med skyddad ursprungsbeteckning av olika ursprung, förpackade i behållare på högst 60 liter som är märkta enligt gemenskapsbestämmelserna, som har köpts från tredje man och som innehas för försäljning, får tas med i samma räkenskaper, under förutsättning att den behöriga myndigheten, eller ett organ som är bemyndigat av denna myndighet, har gett sitt tillstånd för detta, och att varje mottaget och avsänt vin med skyddad ursprungsbeteckning anges separat. Det samma gäller för vin med skyddad geografisk beteckning.

Förlust av skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning ska antecknas i registren.

2. Medlemsstaterna ska fastställa hur anteckningar ska göras i registren beträffande

a) producentens konsumtion i det egna hushållet,

b) eventuella tillfälliga variationer i produkternas volym. *Förordning 314/2012.*

Artikel 40 – Uppgifter i registren

[3620] 1. För mottagna och avsända varor ska det i registren alltid anges

a) produktens kontrollnummer, i de fall då ett sådant krävs enligt gemenskapsbestämmelserna eller nationella bestämmelser,

b) datum för mottagande och avsändande,

c) den faktiska in- och utgående kvantiteten,

d) en beskrivning av produkten enligt gällande gemenskapsbestämmelser och nationella bestämmelser,

e) en hänvisning till det dokument som åtföljer eller har åtföljt transporten.

2. När det gäller de viner som avses i punkterna 1–9, 15 och 16 i bilaga IV till förordning (EG) nr 479/2008 ska beskrivningen i aktörernas register innehålla de frivilliga uppgifter som avses i artikel 60 i den förordningen, om dessa uppgifter finns med i eller är tänkta att finnas med i märkningen.

I register som förs av en annan person än producenten får de frivilliga uppgifter som avses i första stycket ersättas med följedokumentets nummer och datum för dess utfärdande.

3. Behållare för lagring av de viner som avses i punkt 2 ska identifieras i registren och behållarnas nominella volym ska anges. Behållarna ska dessutom vara försedda med de uppgifter som medlemsstaterna föreskrivit för detta ändamål och som ska göra det möjligt för kontrollorganet att identifiera behållarnas innehåll med hjälp av registren eller de dokument som används i stället för register.

För behållare med en volym på högst 600 liter som är fyllda med samma produkt och lagrade tillsammans i samma parti, får märkningen av behållarna i registren emellertid ersättas med en märkning som omfattar hela partiet, under förutsättning att partiet hålls klart avskilt från andra partier.

4. I de fall som avses i artikel 31.6 ska registret för avsända varor innehålla en hänvisning till det dokument med vilket produkten tidigare transporterades.

Artikel 41 – Behandlingar som ska anges i registren

[3621] 1. De behandlingar som ska antecknas i registren är

- a) höjning av alkoholhalten,
- b) syring,
- c) avsyring,
- d) sötning,
- e) blandning av viner,
- f) tappning,
- g) destillation,
- h) framställning av mousserande vin av alla olika kategorier, pärlande vin och pärlande vin tillsatt med koldioxid,
- i) framställning av likörvin,
- j) framställning av koncentrerad druvmust, rektifierad eller ej,
- k) behandling med kol för oenologiskt bruk,
- l) behandling med kaliumferrocyanid,
- m) tillsats av alkohol till vin för destillering,
- n) andra processer med tillsats av alkohol,
- o) bearbetning till en produkt i en annan kategori, särskilt till aromatiserat vin,
- p) elektrodialys eller behandling med katjonbytare för att säkerställa stabilisering av vinsyran i vinet,
- q) tillsats av dimetyldikarbonat (DMDC) till vin,
- r) användning av bitar av ek vid framställning av vin,
- s) partiell avalkoholisering av vin,
- t) användning för försöksändamål av nya oenologiska metoder, med lämplig hänvisning till tillstånd som getts av den berörda medlemsstaten.

Om ett företag får tillstånd att föra förenklade register enligt artikel 38.1 c i denna förordning, får den behöriga myndigheten tillåta att kopior av de anmälningar som avses i punkt D.4 i bilaga V till förordning (EEG) nr 479/2008 jämföras med uppgifter i registren om höjning av alkoholhalten, syring och avsyring.

2. För var och en av de behandlingar som anges i punkt 1 ska det i registren, med undantag av de register som avses i artikel 42 antecknas

- a) vilken behandling som utförts, samt datum för denna,
- b) art och kvantitet för de använda produkterna,

- c) kvantitet för den produkt som erhållits genom behandlingen, inklusive alkohol som framställts genom partiell avalkoholisering av vin,
- d) kvantitet för den produkt som använts för höjning av alkoholhalten, syrning, avsyring, sötning och tillsats av alkohol för destillation,
- e) produkternas benämning före och efter behandlingen, i enlighet med gällande gemenskapsbestämmelser och nationella bestämmelser,
- f) märkningen av de behållare som de registrerade produkterna förvaras i före och efter behandlingen,
- g) antalet flaskor som fyllts och deras innehåll, i de fall det rör sig om tappning på flaska,
- h) vid kontraktstappning tapparens/tappningsföretagets namn och adress.

Om en produkt byter kategori genom annan bearbetning än en av de behandlingar som anges i punkt 1 första stycket, särskilt vad gäller jäsning av druvmust, ska kvantiteten och arten av den produkt som framställs genom bearbetningen antecknas i registren. *Förordning 314/2012.*

Artikel 42 – Register för mousserande vin och likörvin

[3622] 1. I fråga om framställning av mousserande vin ska cuvéeregistren innehålla följande uppgifter för varje framställd cuvée:

- a) Datum för beredningen.
- b) Tappningsdatum för alla olika kategorier av mousserande kvalitetsviner.
- c) Volymen för cuvéen, samt beskrivning av de enskilda beståndsdelarna i denna, deras volym samt den verkliga och potentiella alkoholhalten i varje beståndsdel.
- d) Den kvantitet tiragelikör som har använts.
- e) Kvantiteten expeditionslikör.
- f) Det antal flaskor som erhållits, i förekommande fall med uppgift om typen av mousserande vin, uttryckt i form av en uppgift om dess restsockerhalt, om denna nämns i märkningen.

2. I fråga om framställning av likörvin ska registren innehålla följande uppgifter om varje parti likörvin under framställning:

- a) Datum för tillsats av de produkter som anges i punkt 3 e och f i bilaga IV till förordning (EG) nr 479/2008.
- b) Den tillsatta produktens art och mängd.

Artikel 43 – Register eller särskilda räkenskaper

[3623] 1. De som är skyldiga att föra register ska föra register eller särskilda räkenskaper över följande mottagna och avsända produkter och varor som de innehar eller har innehaft, oavsett ändamål, inklusive användning inom den egna anläggningen:

- a) Sackaros.
- b) Koncentrerad druvmust.
- c) Rektifierad koncentrerad druvmust.
- d) Produkter som används vid syring.
- e) Produkter som används vid avsyring.
- f) Alkohol samt sprit som härrör från destillation av vin.

Om register eller särskilda räkenskaper förs ska detta inte innebära undantag från anmälan enligt punkt D.4 i bilaga V till förordning (EG) nr 479/2008.

2. I de register eller särskilda räkenskaper som avses i punkt 1 ska det separat för varje produkt anges,

a) i fråga om mottagna varor:

- i) leverantörens namn eller firmanamn samt adress, med hänvisning i förekommande fall till följedokumentet för transport av produkten,
- ii) kvantitet,
- iii) datum för mottagande,

b) i fråga om avsända varor:

- i) kvantitet,
- ii) datum för användning eller avsändande,
- iii) i förekommande fall mottagarens namn eller firmanamn och adress.

Artikel 44 – Förluster

[3624] Medlemsstaterna ska fastställa maximiprocentsatser för förluster på grund av avdunstning under lagerhållningen och på grund av olika behandlingar eller byte från en produktkategori till en annan.

Den som för registret ska skriftligen och inom en tidsfrist som medlemsstaterna fastställt informera den behöriga regionala myndigheten, om de faktiska förlusterna

a) under transport är högre än de toleranser som anges i del B punkt 1.3 i bilaga VI [3635], och

b) i de fall som avses i första stycket överskrider den högsta procentsats som medlemsstaterna fastställt.

Den behöriga myndighet som avses i andra stycket ska vidta nödvändiga åtgärder.

Artikel 45 – Tidsfrister för att föra in uppgifter i registren

[3625] 1. Uppgifter ska föras in i registren eller de särskilda räkenskaperna inom följande tidsfrister:

a) De uppgifter som avses i artiklarna 39, 40 och 44 ska för mottagna varor föras in i registren senast den första arbetsdagen efter mottagandet och för avsända varor senast den tredje arbetsdagen efter avsändandet.

b) De uppgifter som avses i artikel 41 ska föras in senast den första arbetsdagen efter behandlingen; uppgifter om berikning ska emellertid föras in samma dag.

c) De uppgifter som avses i artikel 43 ska för mottagna och avsända varor föras in i registren senast den första arbetsdagen efter det att produkterna mottagits eller avsänts; i fråga om användning ska detta ske på användningsdagen.

Medlemsstaterna får emellertid tillåta längre tidsfrister, dock högst 30 dagar, t.ex. när lagerbokföringen är datoriserad, under förutsättning att det när som helst är möjligt att på grundval av andra verifikationshandlingar kontrollera vad som mottagits och avsänts samt de behandlingar som avses i artikel 41, och dessutom under förutsättning att dessa dokument bedöms som tillförlitliga av den behöriga myndigheten eller av ett organ som är bemyndigat av denna myndighet.

2. Genom undantag från punkt 1 första stycket, och om inte annat följer av bestämmelser som medlemsstaterna utfärdat enligt artikel 47.1 j och k, får avsändande av en och samma produkt antecknas i registret över avsända varor i form av ett månadsbokslut, under förutsättning att produkten uteslutande är förpackad i sådana behållare som avses i artikel 25 b i.

Artikel 46 – Sammanställning av uppgifterna i registren

[3626] En gång om året, vid ett datum som medlemsstaterna får fastställa, ska uppgifterna i registren över mottagna och avsända varor sammanställas. Inom ramen för denna årsredovisning ska en inventering av lagren göras. De befintliga lagren ska i registren bokföras som mottagna varor, vid en tidpunkt efter årsredovisningen. Om årsredovisningens uppgifter om lagren skiljer sig från de faktiska lagren, ska detta antecknas i årsredovisningen.

Kapitel IV – Gemensamma bestämmelser för kapitlen II och III

Artikel 47 – Allmänna bestämmelser och övergångsbestämmelser

[3627] 1. Medlemsstaterna får

a) föreskriva lagerbokföring för förslutningar som används vid tappning av produkterna i behållare med en nominell volym på högst 5 liter enligt artikel 25 b i och som utbjuds till försäljning på deras territorium, liksom särskilda angivelser på dessa,

b) kräva kompletterande uppgifter på följedokument för transporter av vinprodukter som erhållits på deras territorium under förutsättning att dessa uppgifter är nödvändiga för kontrollen,

c) föreskriva, om det är motiverat vid datoriserad lagerbokföring, var vissa uppgifter ska anges på de följedokument som åtföljer transporter av vinprodukter som börjar på deras territorium, under förutsättning att de förlagor som avses i artikel 31.1 c i inte ändras,

d) tillåta, i fråga om transporter som påbörjas och avslutas inom det egna landet utan att passera genom en annan medlemsstat eller ett tredjeland, att uppgifter om en druvmusts densitet, under en övergångsperiod som löper ut den 31 juli 2015, ersätts med uppgifter om densiteten uttryckt i Oechsle-grader,

e) föreskriva, i fråga om sådana följedokument för transporter av vinprodukter som utfärdats på deras territorium, att det utöver datum också anges klockslag för transportens början,

f) föreskriva, som ett komplement till artikel 25 a i, att följedokument inte krävs när en producent som tillhör en producentsammanslutning själv transporterar krossade eller okrossade druvor eller druvmust om han själv har producerat dem, eller när en sådan transport görs av en producentsammanslutning som innehar produkten, eller om transporten görs för enderas räkning till ett mottagningsställe eller till sammanslutningens vinframställningsanläggning, under förutsättning att transporten påbörjas och avslutas inom samma vinodlingszon eller, i de fall det rör sig om en produkt som är avsedd att bearbetas till vin med skyddad ursprungsbeteckning, inom regionen i fråga, inklusive ett mindre omedelbart angränsande område,

g) föreskriva, varvid de ska avgöra på vilket sätt kopiorna ska användas,

i) att avsändaren utfärdar en eller flera kopior av följedokument för transporter som påbörjas på deras territorium,

ii) att mottagaren utfärdar en eller flera kopior av följedokument för transporter som påbörjats i en annan medlemsstat eller i tredjeland och som avslutas på deras territorium,

h) föreskriva, i fråga om det undantag som anges i artikel 25 a ii från kravet på följedokument för vissa transporter av druvor, att detta inte ska gälla för transporter som påbörjas och avslutas på deras territorium,

i) föreskriva, i fråga om de transporter enligt artikel 29 som påbörjas på deras territorium och som avslutas i en annan medlemsstat, att avsändaren ska meddela namn på och adress till den behöriga myndigheten på lossningsplatsen och översända de kopior som upprättats enligt den artikeln,

j) tillåta att redan befintliga register anpassas och fastställa kompletterande regler eller strängare krav för hur registren ska föras och hur de ska kontrolleras,

k) tillåta, för tillämpningen av artikel 33.1, att den behöriga myndigheten själv handhar registerföringen eller överlåter den till ett organ som är bemyndigat för detta ändamål.

I det fall som avses i j kan medlemsstaterna bland annat föreskriva att det ska föras särskilda räkenskaper för register över de produkter som medlemsstaterna beslutar om, eller att särskilda register ska föras för vissa kategorier av produkter eller för vissa av de behandlingar som anges i artikel 41.1.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 92/12/EEG får medlemsstaterna inte med anledning av de använda förslutningarna förbjuda eller begränsa handeln med produkter i behållare med en nominell volym på högst 5 liter enligt artikel 25 b i.

Medlemsstaterna får emellertid i fråga om produkter som tappas i det egna landet förbjuda användningen av vissa förslutningar eller emballagetyper, eller ställa vissa villkor för användningen av sådana förslutningar.

Artikel 48 – Bevarande av följedokument och register

[3628] 1. Utan att det påverkar strängare bestämmelser som medlemsstaterna utfärdar för tillämpningen av den egna lagstiftningen, och inte heller nationella förfaranden i andra syften, ska följedokument och obligatoriska kopior bevaras i minst 5 år efter utgången av det kalenderår då de utfärdades.

2. Register, och den dokumentation om behandlingar som antecknas i registren, ska bevaras i minst 5 år efter årsredovisningen. Om ett register innehåller en eller flera oavslutade räkenskaper för mindre kvantiteter vin, kan dessa överföras till ett annat register samtidigt som detta antecknas i det ursprungliga registret. I detta fall ska den ovan nämnda femårsperioden börja den dag då överföringen görs.

Artikel 49 – Anmälan

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt förordning 173/2011.

[3629] 1. Medlemsstaterna ska anmäla följande till kommissionen:

a) Namn på och adress till den eller de myndigheter som är ansvariga för tillämpningen av bestämmelserna i denna avdelning.

b) I förekommande fall, namn på och adress till sådana organ som har bemyndigats av en behörig myndighet för tillämpningen av denna förordning.

2. Medlemsstaterna ska även underrätta kommissionen om följande:

a) Ändringar i fråga om de behöriga myndigheter och de organ som avses i punkt 1.

b) Vilka åtgärder de har vidtagit för att genomföra bestämmelserna i denna avdelning, om dessa åtgärder är av särskilt intresse för det samarbete mellan medlemsstaterna som avses i förordning (EG) nr 555/2008 ([3551] o.f.).

3. Kommissionen ska på grundval av uppgifterna från medlemsstaterna upprätta och fortlöpande uppdatera en förteckning som innehåller namnen på och adresserna till de behöriga organen eller myndigheterna. Kommissionen ska offentliggöra förteckningen via Internet.

4. Medlemsstaterna ska före den 1 januari 2013 meddela kommissionen de villkor som de tillämpar för utfärdande av det följedokument som avses i artikel 24.1 b. *Förordning 314/2012.*

Avdelning IV – Allmänna bestämmelser och slutbestämmelser

Artikel 50 – Anmälan

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt förordning 173/2011.

[3630] 1. Utan att det påverkar särskilda bestämmelser i denna förordning ska medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de kan iakttä tidsfristerna för de föreskrivna anmälningarna.

2. Medlemsstaterna ska bevara de uppgifter som registreras enligt denna förordning i minst fem vinår efter det år då uppgifterna registrerades.

3. De anmälningar som ska göras enligt den här förordningen ska inte påverka medlemsstaternas skyldigheter enligt förordning (EEG) nr 357/79 om statistiska undersökningar av vinodlingsområden.

4. De anmälningar till kommissionen som avses i denna förordning ska göras i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 792/2009.

De anmälningar som avses i artikel 19.1 b ii och iii ska skickas av medlemsstaterna i elektronisk form eller laddas upp på elektronisk väg till Eurostats portal för inrapportering, i överensstämmelse med kommissionens (Eurostats) tekniska specifikationer.

5. Meddelande av och tillhandahållande av uppgifter från kommissionen till de myndigheter, organ och personer som berörs av denna förordning och vid behov till allmänheten ska göras via de informationssystem som kommissionen inrättat.

Praktiska anvisningar för tillträde till systemet finns i bilaga IXb. *Förordning 314/2012.*

Artikel 51 – Uppenbara fel

[3631] Varje meddelande eller framställning som lämnas till en medlemsstat enligt denna förordning får ändras när som helst efter inlämnandet, om de innehåller uppenbara fel som den behöriga myndigheten identifierat.

Artikel 52 – Force majeure och exceptionella omständigheter

[3632] De påföljder som föreskrivs i den här förordningen är inte tillämpliga i sådana fall av force majeure eller exceptionella omständigheter som avses i artikel 31 i rådets förordning (EG) nr 73/2009.

Artikel 53 – Upphävande och hänvisningar

[3633] Förordningarna (EEG) nr 649/87, (EG) nr 884/2001 och (EG) nr 1282/2001 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till de upphävda förordningarna ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas enligt jämförelsetablerna i bilaga X [3639].

Artikel 54 – Ikraftträdande

[3634] Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 augusti 2009.

Anm. Förordningen offentliggjordes i EUT L 128, den 27 maj 2009.

Bilaga I

*Bilaga VI***[3635] Anvisningar för utfärdande av följedokument**

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt förordning 314/2012.

A. Allmänna regler

1. Följedokumentet ska fyllas i läsligt och med outplånlig skrift.
2. Följedokumentet får inte innehålla några raderingar eller överskrivningar.
3. Alla obligatoriska kopior av ett följedokument ska förses med ordet ”kopior” eller motsvarande notering.
- 4–5. Punkterna har upphört att gälla enligt förordning 314/2012.
6. Ett enda följedokument får utfärdas för en transport från en och samma avsändare till en och samma mottagare av
 - a) två eller flera partier av samma produktkategori, eller
 - b) två eller flera partier av olika produktkategorier, om dessa transporteras i märkta behållare med en nominell volym på högst 60 liter som är försedda med en engångsförslutning.
7. Vid det fall som avses i artikel 33.1 eller då följedokumentet utfärdas av en behörig myndighet är detta endast giltigt om transporten påbörjas senast fem arbetsdagar efter antingen giltighetstidens början eller den dag då det utfärdades.
8. Om produkter transporteras i separata delar i samma behållare eller om de blandas under en transport, ska ett följedokument utfärdas för varje del, oavsett om den transporteras separat eller ingår i en blandning. Detta dokument ska, i enlighet med gällande bestämmelser i medlemsstaten, innehålla uppgifter om hur den blandade produkten ska användas.

Medlemsstaterna får emellertid tillåta att avsändare eller personer med befogenhet utfärdar ett enda följedokument för hela den produkt som erhållits genom blandningen. I så fall ska den behöriga myndigheten fastställa hur den ursprungliga produktkategorin och kvantiteten för de olika delarna ska intygas.

B. Särskilda regler

1. Varubeskrivning:

1.1 Typ av produkt

Typ av produkt ska anges med en beskrivning som överensstämmer med gemenskapsbestämmelserna och definierar produkten så exakt som möjligt, t.ex.

- a) vin utan SUB/SGB,
- b) vin med uppgift om druvsort men utan SUB/SGB,
- c) vin med SUB eller SGB,
- d) druvmust,
- e) druvmust för vin med SUB,
- f) importerat vin.

1.2 För bulktransport av de viner som avses i punkterna 1–9, 15 och 16 i bilaga IV till förordning (EG) nr 479/2008 ska beskrivningen av produkten innehålla de frivilliga uppgifter som avses i artikel 60 i den förordningen, om dessa uppgifter finns med i eller är tänkta att finnas med i märkningen.

1.3 Alkoholhalt och densitet för transporter av produkter i bulk eller i omärkta behållare med en nominell volym på högst 60 liter:

a) Den verkliga alkoholhalten i vin, utom för ungt icke färdigjäst vin, och den totala alkoholhalten i ungt icke färdigjäst vin samt delvis jäst druvmust ska anges i volymprocent med en decimal.

b) Brytningsindex för druvmust ska bestämmas enligt den mätmetod som är godkänd inom gemenskapen och anges som den möjliga alkoholhalten i volymprocent; detta kan ersättas av densiteten uttryckt i g/cm^3 .

c) Densiteten för färsk druvmust, vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol, ska anges i g/cm^3 , och denna produkts verkliga alkoholhalt ska anges i volymprocent med en decimal.

d) Sockerhalten i koncentrerad druvmust, rektifierad koncentrerad druvmust och koncentrerad druvsaft ska anges som total sockerhalt i g/l och g/kg.

e) Den verkliga alkoholhalten i återstoder från vindruvspresning och vindruv kan också anges; den ska i så fall anges i liter ren alkohol per 100 kg.

För dessa uppgifter används de jämförelsetabeller som har godkänts för gemenskapen i bestämmelserna om analysmetoder.

Utan att det påverkar tillämpningen av gemenskapsbestämmelserna om gränsvärden för vissa vinprodukter, ska följande toleranser gälla:

a) För uppgifter om den verkliga eller totala alkoholhalten: en tolerans på $\pm 0,2$ volymprocent.

b) För uppgifter om densitet: en tolerans på sex enheter i fjärde decimalen ($\pm 0,0006$).

c) För uppgifter om sockerhalten: en tolerans på 3 %.

1.4 Övriga uppgifter vid bulktransporter av vin och must:

a) Vinodlingszon

Den vinodlingszon där den transporterade produkten har sitt ursprung ska anges enligt definitionerna i bilaga IX till förordning (EG) nr 479/2008, med användande av förkortningarna A, B, C I, C II, C III a och C III b.

b) Behandlingar

De behandlingar som den transporterade produkten har genomgått ska anges genom att följande siffror skrivs inom parentes:

0: Produkten har inte genomgått någon av nedanstående behandlingar.

1: Produkten har tillsatts alkohol.

2: Produkten har tillsatts syra.

3: Produkten har avsyrats.

4: Produkten har sötats.

5: Produkten har tillsatts alkohol för destillation

6: Till produkten har det tillsatts en produkt med ursprung i en annan geografisk enhet än den som anges i beskrivningen.

7: Till produkten har det tillsatts en produkt av en annan druvsort än den som anges i beskrivningen.

8: Till produkten har det tillsatts en produkt som skördats under ett annat år än det som anges i beskrivningen.

9: Vid framställning av produkten har bitar av ek använts.

10: Vid framställning av produkten har en ny oenologisk metod för försöksändamål använts.

11: Produkten har undergått partiell avalkoholisering.

12: Övrigt (specificeras).

Exempel:

a) För vin med ursprung i zon B, och till vilket alkohol har tillsatts, anges B (1),

b) För druvmust med ursprung i zon C III b, och till vilken syra tillsatts, anges C III b (2).

Uppgifter om vinodlingszonen och behandlingar ska komplettera produktens varubeskrivning och ska anges inom samma synfält som denna.

2. Uppgifter om nettokvantitet:

Nettokvantiteten

a) druvor, koncentrerad druvmust, rektifierad koncentrerad druvmust, koncentrerad druvsaft, återstoder från vindruvspressning och vindruv ska anges i ton eller kilogram, med användande av förkortningarna ”t” respektive ”kg”,

b) andra produkter i hektoliter eller liter ska anges med förkortningarna ”hl” respektive ”l”.

För uppgifter om bulktransporterade produkter gäller en tolerans på 1,5 % av den totala nettokvantiteten.

C. Uppgifter som krävs för utfärdande av det följedokument som avses i artikel 24.2–24.3

De uppgifter som krävs anges i kolumn 1 i följande tabell.

Vid utfärdandet av de följedokument som avses i artikel 24.1 a i och iii identifieras uppgifterna med hjälp av de nummer och bokstäver som anges i bilaga I till förordning (EG) nr 684/2009 (*kolumn 2* i tabellen nedan).

Vid utfärdandet av de följedokument som avses i artikel 24.1 a ii identifieras uppgifterna med hjälp av de nummer och bokstäver som anges i bilaga I till förordning (EEG) nr 3649/92 (*kolumn 3* i tabellen nedan).

Medlemsstaterna fastställer i vilken ordning och på vilket sätt uppgifterna ska anges på grundval av de regler som fastställs i denna bilaga del B.

1	2	3
Referensnummer: På varje försändelse ska det finnas ett referensnummer för identifiering av denna i avsändarens bokföring. Referensnumret kan antingen vara den unika administrativa kod, det MVV-nummer eller det referensnummer för det förenklade följedokumentet som tilldelats följedokumentet (administrativt dokument eller handelsdokument)	<i>Nr 1d</i>	<i>Nr 2</i>
Avsändare: Fullständigt namn och fullständig adress, inklusive postnummer (<i>Eventuell uppgift om punktskattenummer i SEED-databasen ⁽¹⁾</i>)	<i>Nr 2</i>	<i>Nr 1</i>
Avsändningsort: den faktiska avsändningsorten, om varorna inte sänds från avsändarens adress	<i>Nr 3</i>	<i>Nr 1</i>

1	2	3
Mottagare: Fullständigt namn och fullständig adress, inklusive postnummer (<i>Eventuell uppgift om punktskattenummer i SEED-databasen</i>)	<i>Nr 5</i>	<i>Nr 4</i>
Destinationsort: Den faktiska destinationsorten, om varorna inte levereras till mottagarens adress.	<i>Nr 7</i>	<i>Nr 7</i>
Behörig myndighet på avsändningsorten: Namn och adress för den behöriga myndighet som ansvarar för kontrollen av upprättandet av följedokumentet på avsändningsorten. Denna uppgift är obligatorisk endast vid försändelser till en annan medlemsstat eller vid export	<i>Nr 10</i>	<i>Fält A</i>
Transportör: Namn och adress för den person som är ansvarig för den första transporten (om annan än avsändaren).	<i>Nr 15</i>	<i>Nr 5</i>
Andra uppgifter om transporten: a) Transportmedel (lastbil, skåpbil, tankbil, bil, järnvägsvagn, cisternvagn, flyg). b) Registreringsnummer eller, för fartyg, namn (frivilliga uppgifter)	<i>Nr 16</i>	<i>Nr 5</i>
Vid byte av transportmedel ska den transportör som lastar produkten ange följande på baksidan av dokumentet: – Datum då transporten påbörjas – Transportmedel och registreringsnummer (för bilar) och namn (för fartyg) – Sitt förnamn och efternamn eller firmanamn samt postadress, inklusive postnummer Vid ändring av destinationsort: Den faktiska destinationsorten.		
KN-nummer	<i>Nr 17c</i>	<i>Nr 9</i>
Produktbeskrivning enligt förordning (EG) nr 1234/2007 ([1451] o.f.) och enligt gällande nationella bestämmelser, särskilt de obligatoriska uppgifterna. Beskrivning av kollina: Identifieringsnummer och antal kollin, antal förpackningar i varje kolli. Beskrivningen får fortsätta på ett separat blad som bifogas varje exemplar. Till detta kan en packsedel användas.	<i>Nr 17p</i> <i>Nr 17.1</i>	<i>Nr 8</i>

1	2	3
<p>För bulktransporterade produkter:</p> <ul style="list-style-type: none"> – För vin anges verklig alkoholhalt. – För ojästa produkter anges brytningsindex eller densitet. – För icke färdigjästa produkter anges total alkoholhalt. – För vin vars restsockerhalt överskrider 4 gram per liter anges förutom verklig alkoholhalt även total alkoholhalt. <p>Frivilliga uppgifter vid bulktransport: Vid bulktransport av viner enligt punkterna 1–9, 15 och 16 i bilaga XIc till förordning (EG) nr 1234/2007 för vilka produktbeskrivningen kan innehålla frivilliga uppgifter enligt artikel 118z i den förordningen, om sådana uppgifter finns att tillgå eller om de är avsedda att användas i märkningen.</p> <p>Kvantitet:</p> <ul style="list-style-type: none"> – För bulktransporterade produkter anges total nettokvantitet. – För tappade produkter anges antal behållare. 	<p><i>Nr 17g och o</i></p> <p><i>Nr 17p</i></p> <p><i>Nr 17d, e och f och 17.1</i></p>	
<p>Attesteringar: Attestering av SUB, SGB eller intyg om skördeåret eller intyg om druvsorten eller druvsorterna. <i>Se artiklarna 24.1 b och 31.</i></p>	<i>Nr 17l</i>	<i>Nr 14</i>
<p>Kategori av vinprodukter</p> <p>Kod för vinodlingszon</p> <p>Kod för vinbehandling</p>	<p><i>Nr 17.2a</i></p> <p><i>Nr 17.2b</i></p> <p><i>Nr 17.2.1a</i></p>	<i>Nr 8</i>
<p>Intyg – exportkontroll om tillämpligt</p>	<i>Nr 18</i>	<i>A</i>
<p>Datum för avsändande, och om den medlemsstat där transporten påbörjas kräver detta, klockslag för transportens början.</p>	<i>Nr 18</i>	<i>Nr 15</i>
<p>Avsändningsortens behöriga myndighets stämpel, för andra följedokument än de som avses i artikel 24.1 a i (om så krävs)</p>	<i>Nr 18</i>	<i>Nr 15</i>

(¹) Systemet för utbyte av uppgifter om punktskatter.

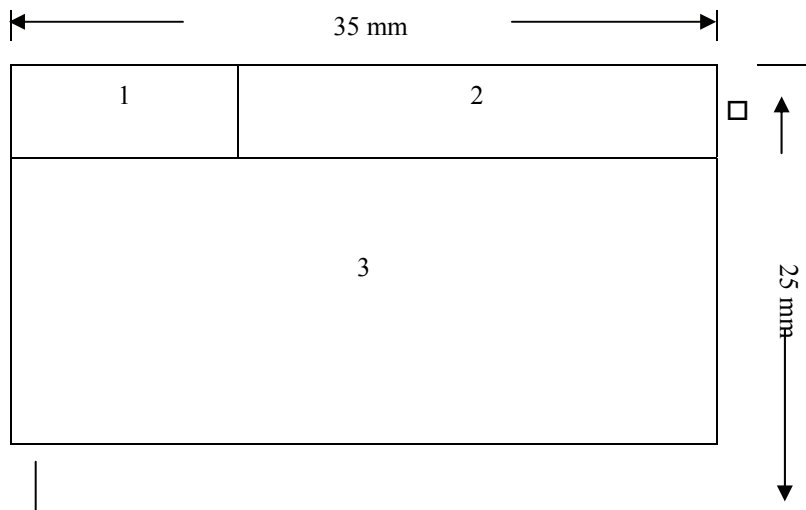
Förordning 314/2012.

Bilaga VII

Bilagan har upphört att gälla enligt förordning 314/2012.

Bilaga VIII

[3637] Särskild stämpel i enlighet med artikel 26 första stycket led c ii

1. Medlemsstatens emblem.
2. Behörig myndighet eller organ som är behörigt för territoriet i fråga.
3. Attestering.

Förordning 314/2012.

*Bilaga IX***[3638] Uppgifter enligt artikel 27.2**

- På bulgariska: „Изнесено: EAD № ... от [дата]“
- På spanska: «Exportado: DAE n o ... de [fecha]»
- På tjeckiska: „Vyvezeno: VDD č. ... ze dne [datum]“
- På danska: "Udførsel: EAD-nr.: ... af [dato]"
- På tyska: Ausgeführt: ABD Nr. ... vom [Datum]"
- På estniska: "Eksportitud: EAD nr ..., ... [kuupäev]"
- På grekiska: «Εξαχθέν: ΣΕΕ αριθ. ... της [ημερομηνία]»
- På engelska: "Exported: EAD No ... of [date]"
- På franska: «Exporté: EAD n o ... du [date]»
- På kroatiska: Izvezeno: PII br. [datum]"
- På italienska: "Esportato: DAE n. ... del [data]"
- På lettiska: "Eksportēts: [datums] EPD Nr. ..."
- På litauiska: „Eksportuota: ELD Nr. ..., [data]“
- På ungerska: »Exportálva: KKO-sz.: ..., [dátum]«
- På maltesiska: "Esportat: EAD nru ... ta' [data]"
- På nederländska: "Uitgevoerd: EAD nr. ... van [datum]"
- På polska: "Wywieziono: EAD nr ... z dnia [data]"
- På portugisiska: «Exportado: DAE n. o ... de [data]»
- På rumänska: „Exportat: EAD nr. ... din [data]”
- På slovakiska: „Vyvezené: EAD č. ... zo dňa [dátum]“
- På slovenska: „Izvoženo: SIL št. ... z dne [datum]“
- På finska: ”Viety: EAD-asiakirja nro ..., ... [päiväys]”
- På svenska: ”Exporterad: Exportföljedokument (EAD) nr ... av den [datum]”

*Förordning 519/2013.**Bilaga IXa*

[3639] Jämförelsetabeller i enlighet med artikel 53 andra stycket [3634]

1. Förordning (EEG) nr 649/87

2. Förordning (EG) nr 884/2001

Förordning (EG) nr 884/2001	Den här förordningen
Artikel 1	Artikel 21
Artikel 2	Artikel 22
Artikel 3.1	Artikel 23
Artikel 3.2 och 3.3	Artikel 24
Artikel 3.4	Artikel 28
Artikel 4	Artikel 25
Artikel 5.1	Artikel 33
Artikel 5.2	Artikel 30
Artikel 6.16.2	Artikel 26
Artikel 6.36.4	Bilaga VI
Artikel 6.56.6	Artikel 34
Artikel 6.7	Artikel 32
Artikel 7	Artikel 31
Artikel 8.1	Bilaga VI
Artikel 8.28.5	Artikel 27
Artikel 9	Artikel 35
Artikel 10	Artikel 29
Artikel 11.1 första stycket och 11.3	Artikel 36
Artikel 11.1 a och b	Artikel 37
Artikel 12.1 och 12.2	Artikel 38
Artikel 12.3	Artikel 39.1
Artikel 12.4 första stycket	Artikel 44
Artikel 12.4 tredje stycket	Artikel 39.2
Artikel 13.1	Artikel 40.1 och 40.4
Artikel 13.2	Artikel 46
Artikel 14.1 och 14.2	Artikel 41
Artikel 14.3 och 14.4	Artikel 42
Artikel 15	Artikel 43
Artikel 16	Artikel 45
Artikel 17	Artikel 47.1 j och k
Artikel 18	Artikel 47.1 ai
Artikel 19	Artikel 48
Artikel 20	Artikel 49
Artikel 21	
Artikel 22	

3. Förordning (EG) nr 1282/2001